

[Leif Hermann]

form for nærdemokrati betyder den slags ting noget.

Når man samtidig, som det tidligere er nævnt, af samtlige sagkyndige får at vide, at dette skal man lade være med, så må vi nok spørge os selv, hvad det egentlig er for et grundlag, ministeren har truffet afgørelsen på.

Jeg mener, at grundlaget formelt set – men det er også en meget formel betragtning, som andre ordførere har været inde på det – er i orden, men har ministeren for alvor gennemprøvet det eksisterende plangrundlag? Det er tidligere nævnt, at der var rummelighed nok i Høje-Tåstrup knudepunktet, og der var også rummelighed nok i den del af Hammersholtknudepunktet, der ligger i Allerød kommune. Imidlertid syntes ministeren ikke, at han ville tage hensyn til den rummelighed. I selve godkendelsen af regionplantillægget oplyser ministeren, at arealet ifølge hovedstadsrådets oplysninger i redegørelsen er kommuneplanlagt til mindre virksomheder. Det er selvfølgelig en interessant oplysning at få, når vi samme dag, som der blev afholdt samråd, fik et notat fra planstyrelsen, hvoraf det fremgår, at det af lokalplanen – det er lokalplanen for Borupgårdområdet – fremgår, at området kan udbygges med såvel store som mindre, hovedsagelig arbejdspladsintensive virksomheder som f.eks. kontorer og lettere industri osv.

Af en eller anden ejendommelig grund fandt Allerød kommunalbestyrelse det altså ikke hensigtsmæssigt at udnytte den klare hjemmel, som den lokalplan giver Allerød kommunalbestyrelse til at placere virksomheden dér. Jeg har hørt, at argumentet skulle være, at man så ville fylde Borupgårdarealet for voldsomt ud. Jeg forstår ikke argumentet. Allerød kommunalbestyrelse havde umiddelbart forinden været i forhandling med en virksomhed, der skulle have op til i løbet af nogle år 900 medarbejdere inden for Borupgårdarealet.

Dertil kommer så, som det også er fremhævet, at afgørelsen ikke har noget politisk flertal, og det måtte ministeren vide. Jeg har selv brugt det udtryk, at ministeren havde hensat sig selv i forsætlig uvidenhed, og jeg tror sådan set nok, at udtrykket stadig væk passer.

Den afsmittende virkning, dette her får, findes på to områder: man jager borgerdelta-

gelsen væk fra den fysiske planlægning. Noget af det væsentligste og noget af det, vi med rette kan være stolte over i dette land, er, at vi faktisk har en ganske bred borgerdeltagelse i den fysiske planlægning. Man kan jage borgerne væk på to måder: man kan ophæve bestemmelserne om borgernes indflydelse, og så kan man træffe sådanne afgørelser, som ministeren har truffet.

Det får også en anden afsmittende virkning: det er oplagt, at ministerens vink også til sine egne underordnede myndigheder er forstået. Den 19. oktober godkendte planstyrelsen tillæg til Skive kommunes § 15-rammer ved at placere en virksomhed i landzone, der ønskede at ligge dér, til trods for at rummeligheden i de allerede udlagte erhvervsarealer var åbenbar og til stede. Virksomheden ønskede imidlertid at ligge dér på denne pæne bakke, hvor man fra Vinde kan kigge ned mod Skive by. 250 beboeres rasende protester nægtede kommunalbestyrelsen overhovedet at tage hensyn til.

Den afsmittende virkning er jo ganske tydelig: dette her er ikke på regionplanniveau, det er på kommuneplanniveau. På den måde skal man nok sikre sig, at borgerne i fremtiden ikke tror på, hvad der egentlig er at opnå ved at deltage i arbejdet med den fysiske planlægning.

Jeg skal lige sige til hr. Svend Åge Petersen, at det for det første ikke var i foråret, vi havde denne sag på, det var i august. For det andet skal jeg lige komme lidt ind på spørgsmålet om erstatningen. Udmålingen af en ekspropriationserstatning er selvfølgelig afhængig af, hvornår en virksomhed er i mere eller mindre god tro med hensyn til, at den kan fortsætte sit allerede påbegyndte byggeri. Fra det øjeblik, forslaget er fremsat her i tinget, må virksomheden have vidst, at der i det mindste bestod en risiko for, at det kunne blive vedtaget. Det er naturligvis oplagt, at ekspropriationserstatningen i en sådan situation vil blive influeret af dette forslags fremsættelse og tidspunktet for dets fremsættelse. Dertil kommer, at der jo både umiddelbart efter godkendelsen og længe efter er givet klart udtryk for utilfredsheden med afgørelsen fra et flertal af folketingets politikere, og det må naturligvis også påvirke virksomhedens mere eller mindre gode tro.

Jeg tror, det var hr. Svend Åge Petersen, der spurgte, hvad vi dog skulle stille op med